

overvejelser, som bør behandles i det ordinære skatteretlige klagesystem.

Såfremt en klagesag er afgjort af Erhvervsministeriets Erhvervsankenævn eller af domstolene med det udfald, at det klagende institut får helt eller delvist medhold i sin vurdering af hensættelsesbehovet, således at tilsynsmyndighedens afgørelse ændres, da genoptages skatteansættelsen.

Til § 3

Det foreslås, at tilsynsmyndighedernes afgørelser om størrelsen af hensættelser og tab er bindende for de statslige told- og skattemyndigheder, således at de statslige told- og skattemyndigheder umiddelbart kan lægge disse til grund ved ligningen. Dog tillægges afgørelsen ikke bindende virkning, såfremt der er sket ændringer i forudsætninger, som har været afgørende for indholdet af afgørelsen. Det gælder eksempelvis ændringer i love eller bekendtgørelser, der har ligget til grund for afgørelsen.

Til § 4

Til stk. 1.

Det er regeringens opfattelse, at loven skal notificeres i EU i medfør af EF-traktatens artikel 93, stk. 3, om statsstøtte. Loven vil først kunne blive sat i kraft, når Europa-Kommissionen har godkendt lovens forenelighed med EU-retten. Det foreslås derfor, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Til stk. 2.

Hensættelsessystemet fungerer på den måde, at selskabet hvert år skal indtægtsføre det forudgående års ultimohensættelse og fradrager indkomstårets ultimohensættelse. Dette gælder såvel efter Ligningsrådets anvisninger som efter den foreslåede regel i kursgevinstlovens § 25, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 3. For de selskaber m.v., der er omfattet af Ligningsrådets anvisninger for penge- og realkreditinstitutter, men som i kraft af lovforslaget ikke længere kan anvende hensættelsessystemet, er konsekvensen dels at der ikke længere er adgang til at fradrage årets ultimohensættelser, dels at der ikke kan stilles krav om, at selskabet m.v. skal indtægtsføre den skattemæssige hensættelse for det sidste indkomstår, hvor Ligningsrådets anvisninger har kunnet benyttes. Sidstnævnt betyder, at selskabet m.v. kan opnå fradrag to gange for det samme tab, nemlig såvel ved hensættelsen som ved den senere afvikling af fordringen. For at imødegå dette foreslås det, at de selskaber m.v., der udgår af hensættelsessystemet, ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer, der er erhvervet før loven ikrafttræden, som indgangsværdi skal anvende den faktiske anskaffelsessum nedsat med den skattemæssige hensættelse for det sidste indkomstår, hvor Ligningsrådets anvisninger har kunnet benyttes. Er der tale om hensættelser foretaget på grupper af ensartede mindre lån på basis af statistiske beregninger, anvendes som indgangsværdi den faktiske anskaffelsessum nedsat med en forholdsmæssig andel af den skattemæssige hensættelse for det sidste indkomstår, hvor Ligningsrådets anvisninger har kunnet benyttes.